Ps.109. honorificabis. Ps. De torrente in via bibit: proptèrea exaltauit caput. Hoc significat Gen. vij. c. vbi dicit q̃ multiplicatę sũt aquę/et eleuauerũt arcã in sublime a terra. Aquę/sunt tribulationes: Arca/ecclia. Greg. Mala quę nos h̃ exterius turbãt: mentes nostras ad cęlestia leuãt. Vñ in Job. xxxviij. c. per arcturũ significat ecclia: Nũquid coniungere valebis micãtes stellas pleiades: aut gyrũ arcturi poteris dissipare? Ibi Glo. In arcturo q̃ p̃ gyr̃ suũ nocturna spacia nõ casurus illustrat/ecclia designat: q̃ fatigatiões q̃dẽ patit/nec tñ ad defectũ ꝓprij stat̃ inclinat: gyrũ laborũ tolerat: sz ad occasũ cũ tẽporib̃ nõ festinat. Sexta rõ est: qz captiuos eripit. Vñ dicit:

a ¶ A viro iniq̃. i. a malo hoie vel diabolo: b ¶ Eripies me. Per hoc notatur q̃ infertur diabolo violentia/quãdo quis ab eo eripitur. Esa. xl. b. Omnis violenta prędatio cum tumultu. Exo. iij. f. Nõ dimittet vos rex ęgypti vt eatis/nisi in manu valida. c ¶ Propterea. i. propter prędictas causas: d ¶ Confitebor tibi. i. laudabo te. Eccj. vltj. a. Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deũ saluatorem meũ ⁊c. e ¶ In nationibus/O domine. i. in congregatione iustorum ad maiorẽ laudẽ: Maius est eñ laudare coram multis q̃ coram vno. Ps. Confitebor tibi in ecclesia magna. Item ideo/in natiõib̃: vt ipse similiter laudẽt. Vel: In nationibus. i. inter gentes: quę dicunt nationes: qz adhuc sunt in peccato in q̃ nati sunt. Gentes eñ sũt. i. geniti tales. Et hoc maior est: laudare deũ inter inimicos q̃ inter amicos fideles. Ps. Docebo iniquos vias tuas. Actj. ix. c. Vas electionis mihi est iste: vt portet nomen meũ coram gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs israel. Sed quia non sufficit laus dei sine operib̃: ideo subiungit: f ¶ Et nomini tuo psalmum dicam. Dicere ad confessionẽ pertinet: psallere/ad operationem. Et bene simul iungunt: Quia vt dicit Greg. loquentis auctoritas perditur: cum vox opere non iuuatur. Item qz operatio bona q̃dã vox est apud deum: g ¶ Magnificãs: hoc iungitur illi quod supra dictum est: Exaltet deus salutis meę. Deus/dico/magnificãs ⁊c. Sed interpositum est de laude/postq̃ istud sequitur/in quo ponit causa materialis laudis dei. Vere eñ est laudandus: qz est/magnificans salutes regis eius. i. christi regis a patre constituti: qui dicit in Ps. Ego autẽ constitutus sum rex ab eo ⁊c. Hiere. xxiij. a. Suscitabo dauid germen iustũ: et regnabit rex ⁊ sapiens erit. Salutes/dicit pluraliter: quia saluauit eũ a pctõ/a diabolo/ab inimico/a morte. Has salutes magnificauit deus primo: vt dictũ est: quia christus peccatum non fecit. Esa. liij. c. Qui peccatũ non fecit ⁊c. Secũdo: qz in nullo diabolo succubuit. Job. xiiij. d. Venit eñ p̃ncepS mundi huius: ⁊ in me nõ habet quicquã. Tertio: quia inimicos eius suppeditauit. Ps. Donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuorum. Quarto eum resurgere faciendo. Unde cantamus de eo: Qui mortem nostrã moriendo destruxit: ⁊ vitã resurgendo reparauit. Osee. xiij. d. Ero mors tua o mors. Vel: Salutes regis eius. i. quas fecit rex eius. i. christus. Vñ Ps. Operatus est salutem in medio terrę. Sz hic dicit pluraliter/Salutes: quia fecit salutẽ omni genti. Has salutes fecit christus humiliter patiendo: ⁊ deus pater magnificauit eas/christũ a mortuis suscitando. Item salutes/fecit rex iste christ̃ populo israel in exitu de ęgypto/et in deserto/⁊ ĩ ingressu in terrã promissionis. Has magnificauit deus pater: sicut dicit Eccj. xxxvj. b. Glorifica manũ ⁊ brachium dextrum: excita furorem ⁊ effunde iram: extolle aduersariũ ⁊ afflige inimicũ. ¶ Potest etiam exponi de viro iusto: vt dicatur sic: g ¶ Magnificans/deus/salutes regis eius. i. viri iusti: Qui dicit rex/eo q̃ se regit: qd̃ sit prędipue per humilitatẽ. Prouerb. xvj. d. Melior est patiens viro forti: ⁊ qui dominatur animo suo/expugnatore vrbiũ.

Ps.54. Ps.79. Ps.59. Ps.2. Ps.109. Ps.73. Alit de viro iusto.

a ab̃ viro iniquo eripies me.
b c d e f g h i k l m et faciẽs misericordiã christo suo dauid: et semini eius vsq̃ in sęculũm.

n o ¶ In finẽ Ps. dauid. c ¶ Eli enarrãt. XVIII.

Et dicitur: non solum rex: sed rex eius/scz dei: ad differentiam regũ malorũ: qui non sunt reges dei: sed diaboli. Osee. viij. a. Ipsi regnauerunt: ⁊ nõ ex me: principes extiterunt/⁊ nõ cognoui. i. non approbaui. Salutes: pluraliter. s. salutẽ corporalẽ: gratuitã: ꝑpetuã. Saluat eñ dñs salute corporali. Vñ Ps. Homines ⁊ iumenta saluabis domine. Et hanc magnificat: quia non solum necessaria: sed et oia dat homini. j. Cor. iij. d. Omnia vestra sũt ⁊c. Sap. j. d. Creauit deus vt essent omnia: ⁊ sanabiles fecit nationes omniũ terrarum. Item saluat salute gratuita. i. gratia. Ps. Salus tua ego sum. Hãc magnificat: nõ solum pręterita vel pręsentia dimittendo: sed etiã a futuris conseruando. Et etiã nõ solum propria: sed ⁊ alienа precibus supplicantium condonando. Item saluat salute perpetua. Ps. Ostende faciem tuam ⁊ salui erimus. Phil. iij. d. Saluatorem expectamus/dominũ nostrũ iesum christum/qui reformabit corpus humilitatis nostrę: configuratum corpori claritatis suę. Hanc magnificat vltra meritum donando. Ro. viij. d. Non sunt condignę passiones huius temporis ad futurã gloriã quę reuelabit in nobis. Lucj. vj. f. Mensurã bonã ⁊ confertam ⁊ coagitatam ⁊ superefluentem dabunt in sinum vestrũ. Hec solũ magnificans ⁊c. Sed b ¶ et faciens misericordiam christo. i. vncto: i ¶ Suo: sicut habet Matth. iij. d. Hic est filius meus dilectus. k ¶ Dauid ꝓ manu forti et liberatori: quia sicut dauid ad litterã liberauit populũ israel de manu golię ⁊ philistijm: sic christus liberauit nos de manu golię ⁊ philistijm spiritualiter. Golias interpretatur transmigratio: Philistijm/duplex ruina. Ipse ꝓ liberauit nos a transmigratione babylonis. i. ne transmigraremus ad confusionem ęternam: et de manu philistijm. i. a ruina corporis et animę. Sz nõ in ꝑpria persona facit deus misericordiã christo: sed in mẽbris eius. Unde addit: l ¶ Et: id est: semini eius. Esa. vj. d. Semẽ sanctum erit id quod steterit in ea. Eius/dicit/ad differentiam seminis diaboli. j. Job. v. d. Scimus quoniam omnis qui natus est ex deo/non peccat: sed generatio dei ꝑseruat eũ. m ¶ Usq̃ in sęculum. i. sine fine.

Ps.34. Ps.54. Ps.79. 1. Reg. 17.

¶ Eli enarrant ⁊c. ¶ Expositio Ps. XVIII.

c Titulus: In finem Ps. dauid. In finẽ. i. christũ dirigit nos psalm̃ iste. Vel/in finẽ. i. in plenitudinẽ temporis: qz in hoc psalmo agit de incarnatione. De q̃ Bar. iiij. a. Ut vbi venit plenitudo temporis/misit deus filiũ suũ ⁊c. Ps iste triptitus est. Primo, ꝑba loquẽs de incarnatione/cõmendat p̃dicationẽ nouę legis. Scõo laudat p̃cepta noui ⁊ veteris testamenti: ibi: Lex dñi imaculata. Tertio vt digñ sit tanta sacramẽta referre/petit se purgari a vitijs: ibi: Delicta quis intelligit. De ꝑmo q̃ dicit: n ¶ Eli enarrãt. Sz istud ꝑmo potest exponi ad lrã: sicut ⁊ totus psalmus: Postmodũ mystice exponemus. Ad litterã exponit hoc Beda in quadam homelia natalis dominici: Hoc modo: n ¶ Eli/materiales: o ¶ Enarrãt. i. ostendunt: ¶ Gloriam dei: n ¶ Eli enarrãt ⁊c. Mystice aũt sicut sup̃ diuidẽdo psalmũ tetigim̃: hic primo agit de p̃dicatione nouę legis. Sic aũt p̃cedentibus ꝓtinuari potest. Sup̃ ostendit ecclia multa beneficia sibi a dño fuisse collata. s. p prędicationẽ apl̃or̃/et incarnationẽ dñi. Primo ergo ostendit qui p̃dicauerunt/dicens: Eli. i. apl̃i/conscij secretor̃: Sicut eli qz celat secreta dei/dicitur eli a celando: sic isti quę tñ secreta reuelata sunt eis. Job. xv. b. Quęcunq̃ audiui a patre meo/nota feci vobis. Scõo ostendit quid prędicauerũt: cũ addit: Enarrant gliam dei. Tertio ostendit eos p aduentũ sanctispiritus fuisse confirmatos: dicẽs: Et firmamentum. i. apl̃i igne sp̃ũsci firmati: ãnũciat opa manuũ eius. s. dei. Ps. Annũciauerũt opa dei. Vel de p̃dicatorib̃ exponit: Eli. i. ✻ p̃dicatores: qui

Partitio psalmi. Mystice Ps.65.

a Gloriã dei.i.potẽtiã/sapientiã/bonitatẽ dei / ⁊ hmõi.
b Et opa manuũ eius.i.q̃ mirabilit operet: c Annunciat.i.ostendit d Firmamentũ:per suũpsius revolutionem. Unde dicit Aug⁹. Omnia clamãt/deus nos fecit. Ro.j.c. Inuisibilia dei p ea q̃ facta sũt itellecta ꝓspiciunt.

Dies diei:

Mystice. ℣ p̃dicatores:q̃ debent eẽ cęli ꝓ̃m eorꝫ multas ꝓprietates:

Subtiles/per intelligentiã. Prouerb.j. a. Intelligẽs gubernacula possidebit. Osee.iiij.b. Quia tu scientiã repulisti:repellã te ne sacerdotio fungaris mihi. Intelligere aũt debet p̃dicator q̃s sit/vl⁹ debeat esse ipse q̃ p̃dicat. Itẽ q̃d p̃dicet/⁊ q̃ñ/⁊ q̃tũ. Unde Luc.xij.f. Fidelis seru⁹ ⁊ prudẽs: quẽ ꝓstituit dñs sup familiã suã/Ecce q̃s aut q̃lis: Ut det illis in tẽpore/Ecce q̃ñ: Tritici.s.electę doctrinę/Ecce q̃d: Mensuram/Ecce quantũ.

Alti/per vitę eminentiam. Greg⁹. Qua necessitate cõpellit q̃s summa dicere: eadem necessitate cõpellit summa monstrare.

Clari/per bonam opinionẽ. Eccl.xxxj.c. Splendidum in panibus benedicent labia multorũ: et testimoniũ veritatis illius fidele: in nequissimo pane murmurabit ciuitas.

Calidi/per charitatis feruorem. Greg⁹. Qui charitatem ad proximũ nõ habet:officiũ p̃dicandi assumere non debet. Cant.iiij.a. Sicut vitta coccinea labia tua:⁊ eloquiũ tuũ dulce.

quia sunt

Mundi/per intentionẽ. Matth.vj.c. Si oculus tuus fuerit simplex:totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit. Ps. Ps.50. Cor mundũ crea in me deus ⁊c. Mundi etiam p continẽtiam. Greg⁹. Sordes tergere nõ valẽt manus quę lutũ tenẽt.

Ordinati/per discretionẽ. Leuit.ij.d. In omni sacrificio offeres sal. Et Leuit.xj.a. Bial q̃d nõ diuidit vngulam/immundũ reputabit.

Volubiles/per discursũ ad p̃dicationẽ. Ps. Famẽ patient vt canes ⁊ circũibũt ciuitatẽ. Matth.iiij. Ps.58. d. Circũibat iesus totam galileã:docens in synagogis eorꝫ:⁊ p̃dicans euangeliũ regni.

Rotundi/per simplicitatẽ:nõ habentes angulos p duplicitatem. Jacob.j.b. Uir duplex animo: inconstãs est in omnib⁹ vijs suis.

Casabelios/per humilitatẽ ⁊ pacem. Ps. In pace Ps.75. factus est locus eius.

Hi ergo cęli enarrãt: Nõ dicit/narrãt:s̃/enarrãt:per.e eñ notat q̃ vita debet p̃cedere prędicationẽ.i.q̃d in eis est/ Ro.2.c. foris p̃dicent:alioquin dici potest eis: Qui aliũ doces: teipsũ nõ doces. Qui p̃dicas nõ furandũ/furaris. Ideo dicit dominus Job.viij.a. Qui sine peccato est vestrũ: primꝰ in illã lapidẽ mittat. Lapis/ibi dicit auctoritas sacrę scripturę. Ps.105. Esa.liij.c. Generationẽ eius quis enarrabit: Ps. Quis loquet potentias dñi.i.qualis. Uel/enarrãt.i.extra narrãt.i. eis q̃ sunt extra.s.malis:nõ tm̃ bonis. Matth.ix.b. Nõ est opus valentibus medicus/s̃ male habentib⁹: Nõ veni vocare iustos tm̃:s̃ peccatores. Et Greg⁹. Uęcordẽ se asserit/qui horꝫ sitientib⁹ in flumine aquã spargit. a Gloriã dei: nõ suã. Job.viij.f. Ego gloriã meã nõ q̃ro. Gloria dei:ẽ incarnatio/passio/resurrectio/ascensio/ęq̃litas filij ad patrẽ:et hmõi. b Et opa manuũ eiꝰ annũciat firmamentũ. Prędicatores nõ solũ cęli:sed firmamentum:qz nõ solũ bona q̃ p̃dicta sũt debẽt habere:s̃ in illis cõstantes ⁊ firmi esse/ añq̃ p̃dicatores fiant. Luc.vltl.g. Sedete in ciuitate q̃usq̃ induamini virtute ex alto. Itẽ sicut firmamentũ in dispositione mundi vltimũ est:sic p̃dicatores debẽt esse nouissimi et vilissimi ĩ oculis suis. Itẽ firmamentũ est remotissimũ a terra:sic p̃dicatores debẽt eẽ. Esa.lx.b. Qui sũt isti q̃ vt nubes volãt. Itẽ firmamentũ velocissime ⁊ ꝓtinue mouet: sic p̃dicatores debẽt semp moueri ad occidentẽ hui⁹ vitę:⁊ ad orientẽ futurę vitę: Uel p exteriorẽ tribulationẽ: vel p interiorẽ voluntatẽ:⁊ ꝓmptitudinẽ moriendi ꝓ veritate. Itẽ firmamentũ sepat aquas ab aquis: sic p̃dicatores oues ab hędis. Hęc tria notat apl's.j. Cor.iiij.b. Puto deus nos apl'os nouissimos ostendit/Ecce p̃mũ:tanq̃ morti destinatos/Ecce secundũ:qz spectaculũ facti sumus mũdo ⁊c. Ecce tertiũ: quia boni ędificant:mali ꝓ̃o scandalizant. b Opa manuũ eius: creatiõis ⁊ recreatiõis: c Annunciat: quasi bonũ nunciũ: Unde dicit euangeliũ/q̃si bonum nunciũ. Et nota q̃ cęli/dicit pluraliter: firmamentũ/singulariter: vt sic significent q̃ licet habeãt plura verba vt plures sint personę:tm̃ totũ debent ad vnũ referre:et q̃ eis est necessaria fidei doctrinę ⁊ charitatis vnitas. Unde etiã cũ dicit/cęli: adiungit/gloriã. Et ecõuerso cũ dicit/firmamentũ:singulariter/ꝓiungit opa/in plurali. Nota etiã q̃ cęli/dicunt nõ solũ p̃dicatores: s̃ etiã q̃libet fidelis:⁊ prędicipue viri spũales. Quia sicut in cęlo sũt sex signa p quę ascendit sol:⁊ sex per q̃ descendit: Sic in q̃libet viro/prędicipue spũali/debent esse sex gradus/ q̃bus ascendat ad dñm:⁊ sex/q̃bus ad sui cognitionẽ descendat. Primus gradus ascendendi ad deũ:exprobratio pcti: q̃d significat primũ signũ solis.s.capricornus:q̃d idẽ est q̃ capra. Unde prędicipit Leuit.iiij.f.q̃ si peccauerit aĩa p ignorantia ⁊c. offerat capra immaculatã.i.exprobrationẽ peccati. Secundꝰ est fletus:q̃d significat in secundo signo q̃d dicitur aquarius. Hiere.iij.d. Laua a malitia cor tuũ hierusalẽ vt salua fias. Esa.xv.c. Per ascensũ luith flens ascẽdet. Luith/interpretat maxilla:et p lachrymas q̃ per maxillas fluũt/ascendit homo ad deũ. Tertius gradus est: vt in amaritudine pęnitentię delectet:q̃d significat p tertiũ signũ q̃d dicit piscis:pisces eñ in mari gaudẽt/⁊ ibi nutriunt. Deut. xxxiij.c. Inundationes mar' quasi lac sugent. Quartus est cauere a peccato ⁊ resistere:q̃d significat quartũ signũ q̃d dicitur aries. Aries eñ cornibus se defẽdit:sic pęnitens scientia ⁊ gratia:quę sunt duo cornua: De quib⁹ Ps. Exaltabunt cornua iusti. Prouerb.xxx.d. Aries:nec est rex q̃ resistat ei. Quintus/est quędã bona superbia vel indignatio cõtra peccatũ. Unde Hiero⁹ loquens ad virginẽ/dicit: Disce sãctam superbiã. Et philosophus: Si scirẽ deos ignosciturosꝫ ⁊ homines ignoraturos:adhuc dedignarer peccare. Grad⁹ iste p quintũ signũ.s.p taurũ designat: Hic est vitulus sagi- Ps.68. natus:de quo Luc.xv.e. Ps. Et placebit deo sup vitulũ nouellũ. Sext⁹ gradus est:q̃ñ homo aliena negocia curat vt propria. Hic significat per sextũ signũ.s.per geminos. Talis erat moyses:qui dicebat Exo.xxxij.g. Aut dimitte illis hanc noxam: aut dele me de libro vitę. Hi sunt sex gradus per quos ascendebat ad thronum salomonis.iij.Reg.x.d. Item per sex gradus descendit homo se humiliando. Primus est consideratio suũpsius:q̃d p septimũ signũ.s.p cancrum designat:cancer eñ retro graditur. Mau vltl.c. Intra in lutũ:⁊ subigẽs tene laterem. Secundus/ est repressio prauorum motuũ: qui significatur per octauũ signũ/quod dicitur leo. Sicut eñ rugiente leone sistunt animalia gradũ: sic quando homo rugit per dolorem: prauí motus sistunt. Unde Ps. Rugiebam a gemitu cordis mei. Tertiꝰ/est cõ- Ps.37. sideratio prop̃tię infecunditatis:quod significat nonum signum.s.virgo. Jobelis.j.b. Plange quasi virgo accincta sacco. Quartus est ponderatio peccatorũ ⁊ beneficiorum dei: qui per decimũ signũ significat:quod dicit libra. Eccl.xlij. b. Quęcunq̃ trades numera ⁊ appende:datũ ꝓ̃o ⁊ acceptũ omne describe. Job.vj.a. Utinam appenderentur peccata ⁊c. Quintus est remorsus conscientię:qui per vndecimũ signum quod est scorpio designatur:quia ad vltimum pungit cauda. Ezech.ij.c. Inter scorpiones habitas. Sextus est consideratio naturalium defectuũ.s.famis/sitis/⁊ huiusmodi:qui per duodecimum signũ.s.sagittariũ designatur. Threñ.iij.b. Posuit me quasi signũ ad sagittã. Prouerb. vij.d. Donec transfigat sagitta iecur eiꝰ. Job.vj.a. Sagittę domini in me sunt:quaꝫ indignatio ebibit spiritum meum.

a glõriã dei: et operã manuũ
b eiꝰ annũnciat firmãmentũ.

Sex gradus q̃ bus ascendit ad deum.

Sex gradus q̃ bus descendit hõ se hũiliãdo.

℣ Dies diei ⁊c.

Ps. 118. ¶ a Dies diei/succedens: c Eructat verbum.i.dominũ plenissime prędicat. Ps. Ordinatione tua perseuerãt dies:qm̃ omnia seruiunt tibi. e Et nox nocti/succedẽs: g Indicat scientiã: de domino. Eccl. xxxiij.a. Quare dies diem superat:⁊ iterum lux lucem/⁊ annus annũ/a sole: A domini scientia separati sunt.i.dispositione diuina.

Vl. tannũciat. b Non sunt loquelę neq; sermones:quorũ nõ audiantur voces eorum.i.omnes nationes in quibus sunt diuersa genera linguarum / possunt per creaturas intelligere creatorẽ. Et sic m In omnẽ terram.i.per vniuersum orbem: n Exiuit/manifeste: sonus eorum.i.creaturarũ suprادictarũ. Sonum aũt vocat iudicium creatoris. Son' dicit/quantũ ad idiotas ⁊ simplices: Verba/quantũ ad sapientes. Vñ addit: o Et in fines orbis terrę verba eor. Sed qz in cęlo non apparet aliqd nori' sole:id o diffusi' subiũgit de sole/dicẽs: p In sole posuit tabernaculũ suũ: quia ibi relucent vestigia trinitatis. In sole sũt tria ęqlia:rotũditas/luciditas/caliditas. ¶ Et ipse/sol:

a Dies diei ⁊c. Hoc multis modis exponitur. Dies/magdalena: b Diei.i.apostolis: c Eructat:ex plenitudine dilectionis. d Verbũ:illud: Tulerunt dominũ meum:⁊ nescio vbi posuerunt eũ: Job. xx.c. e Et nox: id ẽ iudas: f Nocti.i.iudęis: g Indicat scientiã: scz hanc:Quemcunq; osculatus fuero:ipse est / tenete eum: Matth. xxvj.e. Vel a Dies/apostoli. b Diei.i.sanctis viris. Vel/Dies.i.p̃dicator sanctus ⁊ perfectus. Diei.i.sanctis ⁊ perfectis: c Eructat: de plenitudine sibi data:non de se: d Verbum: Q̃ erat in principio apud deum. De quo Eccl. vj.a. Verbum dulce multiplicat amicos:⁊ mitigat inimicos. e Et nox.i.prędicator factus quodãmodo carnalis/condescendendo carnalibus. f Nocti.i.carnali. g Indicat scientiam: de humanis. Et notatur hic cautela quam debet habere prędicator: vt pro modo ⁊ capacitate auditorũ tempet modũ suę p̃dicationis. Dies erat apostolus/cum sapientiã loquebatur inter perfectos. j. Cor. ij.b. Nox erat/cũ dicebat. j. Cor. iij.a. Non potui vobis loqui quasi spiritualibus:sed q̃si carnalibus:lac vobis potum dedi/non escam. Vñ Cant. vlt.c. Si murus est:ędificemus super eam propugnacula argentea: Hoc est quantũ ad sapientes:quibus debent subtilia prędicari. Si ostium est:quantũ ad simplices ⁊ idiotas:conpingamus illud tabulis cedrinis:id est exemplis sanctorum: Talib' eim̃ debent grossa et non subtilia prędicari. Vñ Ezech. xliij. e. Cum egredientur/ sacerdotes.s.in atriũ exterius ad populum:exuent se vestimentis lineis in quibus ministrauerant/ ⁊ vestient se vestimentis alijs. Dies debet esse prędicator ad illuminandum tenebras:ad calefaciendum frigidos. De primo. ij. Cor. iiij.b. Deus qui de tenebris dixit lumen splendescere:illuxit in cordib' vestris ad illuminationem scientię ⁊ claritatis dei ⁊c. De secundo. ij. Cor. xj.g. Quis infirmatur ⁊ ego non infirmor? Item nox debet esse:propter memoriam infirmitatis:⁊ patientiam tribulationis: et propter compassionem fraternã:⁊ corporis macerationẽ. Esa. l.b. Induã cęlos tenebris. Per memoriam infirmitatis. ij. Cor. xi.g. Si gloriari oportet:quę infirmitatis meę sunt/ gloriabor. Per tribulationũ patientiã. Unde. ij. Cor. iiij. b. In omnib' tribulationẽ patimur: sed non angustiamur. Per compassionem fraternã. Ro. ix.a. Optabã anathema esse a christo p fratrib' meis q̃ sũt cognati mei ꝓm carnẽ: q̃ sũt israelitę:q̃ adoptio filiorũ ẽ ⁊c. Per carnis macerationẽ. j. Cor. ix.d. Castigo corpus meum ⁊ in seruitutem redigo. Et comprehendit in hoc versu omnia. Per verbũ/intelligunt eterna. Per sciẽtiã/ temporalia. h Non sunt loquelę. Hic ostendit q̃ mirifice prędicauerunt apostoli:qm̃ omnibus linguis: Non sunt loquelę.i.linguę. Sz quia in eadem lingua sunt plura idiomata:addit: i Neq; sermones.i.modi loquendi: k Quorum.i.per quos sermones siue linguas: l Non audiantur voces eorũ.i.apostolorũ: Omnib' eim̃ linguis loquebantur: vt habet Act. ij.a. Audiebat vnusquisq; lingua sua illos loqntes ⁊c. Et quia ista prędicatio nõ fuit ĩ vno regno tm̃:addit: m In omnem terrã. Ecce q̃ late prędicauerunt. n Exiuit sonus.i.fama:eor.i.apostolorũ. Et nõ tm̃ fama/sed ⁊ verba: Unde addit: o Et in fines orbis terrę verba eorum:id est vsq; ad angulos terrarũ. Hęc etiam de prędicatorib' sicut inceptum est/ possunt exponi: Et breuiter in his tribus versibus notatur q̃ prędicatio debet esse discreta /vtilis/et communis. In primo versu: scz Dies diei ⁊c. notatur vt ostensum est supra q̃ debet esse discreta. In sequenti.s. Non sunt loquelę:ostenditur q̃ debet esse vtilis. Utilis est/quando intelligitur: Et ideo dicit: Non sunt loquelę neq; sermones: quorum nõ audiantur voces eorum:quia debent prędicare ⁊ gallice ⁊ latine:vt possint intelligi ꝓm differẽtias audientium/ et magis lingua q̃ communior est:scz materna. In quo alicubi peccant ⁊ prędicãtes ⁊ audientes:vt quandoq; in claustris vbi multi sunt simplices/nolunt quidam prędicare/nec quidam audire nisi latine: licet ibi sint plures qui non intelligant. iiij. Reg. xviij.f. dixerunt quidam: Loquere nobis syriace/intelligim' eim̃. Ita dicunt quidã scioli in claustro:⁊ reputant sibi fieri dedecus si prędicetur gallice in suis conuentibus:sed illa prędicatio quam volunt non est vtilis: quia non bene intelligitur. j. Cor. xiij. c. Si nesciero virtutem vocis:ero ei cui loquor barbarus. Tertio debet esse communis:quod notatur in alio versu: In omnẽ terram exiuit sonus eorum: vt.s.omnibus et vbiq; prędicẽt. Et primo dicit/sonus: deinde/verba. Sonus eim̃ tangit significationem quo ad simplices: verba/quo ad perfectos. Heb. v.d. Omnis qui lactis est particeps: expers est sermonis iusticię:paruul' eim̃ est. Item/In omnẽ terrã/ refertur ad imperfectos: In fines orbis terrę/referk ad perfectos:qui sunt quasi in exitu mundi:scz in mortis desiderio. Item per hoc q̃ dicit/Exiuit:notak q̃ id exit ab eis per sermonem:q̃ intus fuerat per volũtatem. Matth. xij. c. Ex abundantia cordis os loquitur ⁊c. Vel q̃ id quod loquuntur exterius:intus non mansit per inanem gloriã. Vel terram:hic vocat peccatores/contra quos semper est loquendum. Job. xxxix.c. de equo dicit: Sorbet terram: nec reputat tubę sonare clangorem. Greg'. Equ' clangorẽ tubę non metuit:quia prędicator egregi' despectis seculi potestatibus:nullos minarũ sonitus pertimescit. p In sole posuit. Habito de prędicatione apostolorũ:agik de incarnatione quã prędicauerunt. Et sic potest continuari: In oẽm terrã ⁊c. Verba eor dicẽtiũ: In sole posuit tabernaculũ suũ. Tabernaculũ ꝓ ĉrena christi habitatio: ✓* vel caro eius:

p In sole posuit ⁊c. Possunt etiam hęc exponi de prelato ⁊ prędicatore. Debet etiam prelatus et prędicator habere tabernaculum: Debet habere et thalamum. In tabernaculo militatur: In thalamo quiescitur. Debet enim prelatus ⁊ prędicator militare ⁊ pugnare contra vitia in tabernaculo prędicationis. Debet nihilominus p tempore quiescere in thalamo contemplationis. Tabernaculũ q̃ defendit a pluuia ⁊ caumate/est constantia: quę eum debet defendere /ne pluuia prosperitatis eleuetur: vel ne caumate aduersitatis deprimatur. Quod tabernaculum debet poneri in sole:id est in christo:qui est firma petra:de qua dicitur Matth. vij.d. q̃ vir sapiens/scilicet prędicator: ędificauit domum suam/scz hoc tabernaculum: supra petram: id est ✱ super christũ:

Ps. 118. Dies diei ꝛc. Nox nocti ꝛc. Non sunt loquelę ꝛc. Non audiantur voces eorum. In omnẽ terram exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. In sole posuit tabernaculũ suũ:

Predicator debet esse dies et nox: subtilia sapientib': simplicib' grossa predicando.

Mystice.

Moraliter.

Mystice.

Moraliter

a Et ipse/sol: b Tanq̃ sponsus: qui bene ordinatus est: c Procedens de thalamo suo. s. in ortu solis rubicũdus ad modũ sponsi. Ita potest hoc exponi ad lrã.

℣ Exultauit

℟ vel caro eius: in q̃ sicut in tabernaculo/militauit. Sol dicitur tripliciter. s. beata virgo: claritas operũ: persecutio. Sol dicit beata virgo: quia sicut sol illuminat/ita ⁊ ipsa: qz ipsa abstulit omnes hereses mundi: sicut cantat ecclesia: Gaude maria virgo/cunctas hereses sola interemisti ⁊c. inuiolata permansisti. Et quia sicut sol ferk super lunã: sic ipsa sup̃ temporalia. Vñ Apocl. xij. a. Apparuit signũ magnũ in cęlo: mulier amicta sole. i. maria/habens proprietates solis: et luna sub pedib̃ eius. Et quia sicut lumen solis nunq̃ deficit: sic sola virgo/sola stetit in fide in passione. Unde Cantl. vij. c. Statura tua/qua. s. i fide stetisti: assimilata est palmę: quę virorem foliorũ nunq̃ amittit: sic nec tu fidei virtutem. Item dĩ sol: qz sic sol illuminat lunã: ita btã virgo illuminat ecclesiam. Vñ beat̃ Bern. Tolle mariã: q̃d restat nisi tenebrę: Item dicit astronomus. i. transcendens philosophus/solem octies esse maiorẽ terra: sic beata virgo octo habet priuilegia: quibus maior est omni terra. i. omni fęmina: vel omni rationali creatura: Ipsa em̃ nec primã similẽ visa est/nec habere sequentẽ. Prima est noua pfessio virginitatis. Vñ Lucl. j. d. Qm̃ virũ nõ cognosco. i. me nõ cognituã. p. pono. Nulla ante ipsam pfessa fuerat virginitatẽ: Vñ recte dicitur/virgo virginũ/quasi signifera ⁊ exemplar virginitatis. Secũda/excellentia humilitatis. Unde Lucl. j. d. Ecce ancilla dñi. Et. j. Quia respexit humilitatẽ ancillę suę ⁊c. Tertia/conceptio sine libidine. Vñ Lucl. j. d. Et virt̃ altissimi obumbrabit tibi ⁊c. Vñ per rubũ significat Exo. iij. a. Quarta/part̃ sine dolore. Vñ Lucl. j. c. Aue gr̃a plena ⁊c. Quinta/fęcũditas/sine corruptione. Lucl. j. d. Ideoq̃ q̃ nascet ex te sanctũ vocabit filĩ dei. Sexta/virginitas singularis. Multę pepererũt duces ⁊ reges: sola maria peperit filiũ dei: vt in prędicta auctoritate. Eccl. xxiiij. b. Quasi cedrus exaltata sum in libano. Septima/ministratio specialis. Multę alię ⁊ mlti alij receperũt filiũ dei in domib̃ suis: Ut martha: Lucl. x. g. Zachę̃: Lucl. xix. a. Et pharisę̃: Luc. vij. f. Sola maria ĩ ꝓprio vtero: nõ vno die: ꝫ nouẽ mensib̃. Eccl. xxiiij. b. Et q̃ creauit me/requeuit in tabernaculo meo. Vñ in assũptiõe legit euangeliũ de maria ⁊ martha: qz beata virgo vtrũq̃ officiũ plenissime habuit. Contemplatiua fuit ⁊ solitaria: Vñ: Ingressus angel̃ ad eã: Lucl. j. c. Itẽ maria pseruabat omnia verba hęc pferẽs ĩ corde suo: Lucl. ij. g. Sicut maria sedẽs secus pedes dñi audiebat verbũ illĩ: Lucl. x. g. Item marthę habuit officiũ: quia christũ in hospitio ventris sui recepit: ⁊ ei multis annis ministrauit: ⁊ etiam helisabet cognatę suę: Lucl. j. f. Octaua dignitas/fuit suscitatio corporalis. Item sol dicit claritas operis. Job. xxxj. c. Si vidi solem cũ fulgeret. Item sol dicit persecutio. Matth. xiij. a. Sole aũt orto estuauerunt: Qd̃ sic exponit euangelista: Facta aũt tribulatione ⁊ persecutione ꝓpt̃ verbũ ꝓtinuo scandalizant̃. In quolibet autẽ istorũ: Posuit christus/tabernaculũ suũ. i. propriã carnem: quia eã de virgine sumpsit: ⁊ in claritate operũ exercitauit: et persecutioni ⁊ tribulationi exposuit. Vel ꝫm Glo. sic: In sole. i. in tempore/in manifesto/in labore vel passione: quia sol hęc tria facit: Tempora distinguit: lucet: ⁊ vrit. Posuit tabernaculũ suũ: Nõ mutat̃. Vel/tabernaculũ suũ. i. ecclesiã: Posuit in sole. i. in manifesto. Matth. v. b. Nõ potest abscondi ciuitas supra montẽ posita. Vel/in sole. i. in ardore charitatis. Lucl. xij. f. Ignẽ veni mittere in terrã.

Ps. 68. Ps. Zelus domus tuę comedit me. a Ipse tanq̃ sponsus: ornatus decore virtutum ⁊ gratiarũ. De hoc sponso Esa. lxij. b. Gaudebit sponsus sup sponsã suã: et ꝓ id ẽ/gaudebit super te deus tuus. c Procedẽs de thalamo suo. i. de vtero beatę virginis. Iere. xiiij. d. Solij glorię tuę recordare: nec irritum facias fędus tuũ nobiscũ. In hoc thalamo: vt dicit in Glo. deus humanę naturę: vt sponsus sponsę copulatus est. Hoc est matrimoniũ assueri ⁊ hester. Assuerus interpretat̃ beat̃: et signat deũ. Hester exaltata: ⁊ significat humanã naturã: In cuius persona potest dici illud Ps. Et cũ gloria suscepisti me. Vñ quidã dixit: Maritari nõ potuit caro gloriosius. Hoc etiã significatũ fuit Gen. xxviij. a. vbi dixit isaac iacob filio suo: Noli accipere vxorẽ de genere chanaan: sed proficiscere ĩ mesopotamiam syrię/ad domũ bathuel patris matris tuę: ⁊ accipe tibi in vxorem de filiabus laban auunculi tui. Hęc sunt verba dei patris ad filium. Chanaan interpretatur possidens domũ: Et signat angelos: qui in cęlesti domo semper assistunt dño. De quorũ genere noluit deus pater vt filius acciperet vxorem. i. eorũ naturam. Heb. ij. d. Nusq̃ angelos apprehendit/sed semẽ abraę. Mesopotamia interpretatur eleuata: Et syria/sublimis: Et significat humanã naturam: q̃ eleuata fuit/vt dictũ est/in incarnatione. Sed non ad quęcunq̃/sed ad domũ bathuelis mittit. i. ad beatam virginẽ. Bathuel em̃ virgo dei interpretat̃. Et ibi accepit vxorẽ de filiab̃ laban: qui interpretat̃ candidatio. i. carnẽ de purissimis ⁊ mundissimis sanguinib̃ beatę ꝗginis. Et de ꝗgine nasci voluit: vt notaret q̃ virginẽ sibi ꝗgini despõsauerat. s. ecclĩaz. Vñ. ij. Cor. xi. a. Desponsi em̃ vos vni viro ꝗginẽ castã exhibere christo.

℣ Exultauit. Ad lrã de sole exponit: de q̃ s. dictũ ẽ: q̃si ipse in ortu suo est tãq̃ sponsus ꝓcedẽs de thalamo suo. s. rubicũdus. Ort̃ ꝗo sol/exultauit: qz ꝓ grad̃ suos ascendendo mane/paulatim discedit rubor: ⁊ sic pulchrior appet.

℣ Ut gigas. s.

c De thalamo suo ⁊c. Mystice dico q̃ ipse christus processit de thalamo suo. Et hoc non fecit coactus vel inuitus: sed hilariter et sponte: Quia d Exultauit

℟ vt gigas ad currendã

* super christũ: ⁊ descendit pluuia prosperitatis: ⁊ venerunt flumina aduersitatis: ⁊ flauerunt venti. s. auster adulationis: ⁊ aq̃lo detractionis ⁊ ꝓtumeliarũ: et irruerũt in domũ illã ⁊ nõ cecidit: fundata em̃ erat supra firmã petrã. i. christũ. Vñ dicit de dauid. ij. Regl. xiiij. d. Sicut angelus domini: sic est dominus meus rex: vt nec benedictione nec maledictione moueat̃. Sed anteqũ exeat ad pugnandum in tabernaculo prędicationis/debet quieuisse in thalamo contemplationis/studij ⁊ meditationis. Jacob em̃ ante habuit rachel q̃ liam: Et prius vocatus est iacob/postea israel: Unde addit: a Et ipse. s. prędicator/exiens ad pugnandũ: in tabernaculo est c Procedens de thalamo suo. Sz nota q̃ addit: b Tanq̃ sponsus: quia contemplatio debet esse sponsa prelati ⁊ prędicatoris. Hęc est em̃ rachel spõsa iacob: Gen. xxix. f. A qua separari nõ debet aliquis quãdo opus est vt intret ad liam/per opera actiuę. Phil. j. d. Desideriũ habens dissolui/a cura mundi: ⁊ esse cum christo in contemplatione/multo magis melius/ꝑmanere autem in carne necessarium est propter vos. Sed multi hodie fecerũt vel dederunt libellũ repudij/nõ solum racheli/sed etiã lię: et intrant solũmodo ad concubinas: quia spiritualia relinquũt/et quantũ ad contemplationem: et quantũ ad prędicationẽ: et solum temporalibus intendunt. Dicit et notabiliter: Tãq̃ sponsus: propter studium: quod etiã eis esse debet sicut sponsa: ⁊ cuilibet studenti. Unde Sap̃. viij. a. Quęsiui sponsam mihi eam assumere: scz sapientiam. Sz quidam intrant ad eam/non vt spõsi: sed vt leccatores: q̃ scz non quęrunt fructum: sed voluptatem. Hi sunt qui student/non vt fructificent operando ⁊ prędicando: sed vt de scientia glorientur. ij. Cor. ij. d. Non sumus sicut plurimi adulterantes verbum dei. i. scientiam verbi diuini. d Exultauit ⁊c. Hic notantur tria necessaria et prelato et prędicatori: videlicet vt officiũ suũ exequat̃ hilarit̃ ⁊ fortiter ⁊ strenue. i. velociter. Hilariter: Vñ dicit: Exultauit. j. Cor. ix. c. Uę mihi si nõ euangelizauero: si aũt volẽs hoc ago/mercedẽ habeo: si aũt inuit̃/dispensatio mihi tradita est. Fortiter: Vñ dicit:

* Ut gigas: qui

Mystice.

Hester. 2. d.

Ps. 72.

Mystice.

Moraliter.

Tria necessaria ꝑlato.

a Ut gigas.s.velocit. b Ad currendã viã:quia p maxima spacia trãsit c A sũmo cęlo egressio eius .i.ab illa parte q̃ videt ꝓtiguari terrę. Vel/A sũmo cęlo egressio eiꝰ.i.ab oriente. e Et occursus eiꝰ vsq̃ ad summũ eiꝰ.i.ad occasũ. Vel quia ad eundem locũ redit.

g Nec est q̃ se abscondat a caloze eiꝰ:qz sup oẽs calozẽ suũ infũdit. Sic ergo cęliz firmamẽtũ annũciant ⁊ enarrãt gloziã dei. Sz sup hęc omia

a b c d e f vt gigãs ad cũrendã viam: a summõ cęlo egressiõ eius. Et ôccursus eiꝰ vsq̃ ad sũ-

g mum eius:⁊nec est qui se ab-
b scõdat a caloze eiꝰ. Lex dñi
i imaculata ꝓiertẽs animas:

Alt. tet nõ.

verbũ dei sapientiã eiꝰ annũciat. Quasi subdiuidit q̃ttuoz: Quia verbũ dei aut est de ꝓhibitionibꝰ:de q̃bus ibi: Lex dñi ⁊c. Aut de cerimonijs legl:de q̃bꝰ ibi: Testimoniũ dñi ⁊c:qz cerimonialia ꝓhibẽt testimoniũ futuroꝝ. Aut ô pęnis:ibi: Justicię dñi ⁊c. Aut ô p̃ceptl affirmatiuis:ibi: Pręceptũ dñi ⁊c. Sz qz p hęc q̃ttuoz:videlicet/ ꝓhibitiones/cerimonialia/pęnas illatas in lege/⁊ p̃cepta / timoz incutit:subdit de timoze: Timoz dñi ⁊c.

Dyslice. ✻ a Vt gigas ad currendã viã.i.hilarit ⁊ cũ gaudio cucurrit viã huius vitę:in q̃ nõ debemus esse mozosi viatores/ꝗ idithun.i.trãsilientes. Vel/Viam/passionis suę:q̃ fuit via ad regnũ. Sed videt q nõ exultauit in hoc: Matth. xxvj.d. Tristis est aĩa mea vsq̃ ad moztem. Sol. Tristiciã habuit ex parte iferiozi: lęticiam ex superiozi. Luc.xxij.b. Desiderio desideraui h̃ pasca mãducare vobiscũ. a Ut gigas:q̃ q̃si geminã habet substãtiã: vñ incõpabilis est alis: Et christus incõpabilis omnibꝰ:qz immensus est maiestate:incõparabilis fortitudine:incõprehensibilis celeritate.

b Ad currendã viã.i.Regl.xvij.f. Festinauit dauid ⁊ occurrit ad pugnã:ex aduerso philistei. Et post subdit: Cucurrit ⁊ sedit sup philisteũ/⁊ tulit gladiũ eiꝰ ⁊ eduxit de vagina sua ⁊ interfecit eũ. Philisteꝰ significat diabolũ:cuiꝰ gladiꝰ est moz: Et christus moziens ipsũ ꝓprio gladio interfecit. Vñ eccl̃ia: Qui moztẽ nostrã moziẽdo destruxit. Osee.xiij. d. Ero moz tua o moz. Hic notant tria necessaria eunti in paradisũ. Hilaritas/cum dicit: Exultauit. Cantl.vij.a. Quid videb in sunamite nisi chozos castroꝝ: In chozo notat lętiicia. Esa.xxx.g. In tympanis ⁊ citharl ⁊c. Fortitudo cũ dic: Vt gigas. Velocitas cũ dic: Ad currẽdã viã. Et nota q̃ h̃ tãgũt septẽ.s. Incarnatio/ p h̃ q dic: In sole posuit ⁊c. Natiuitas/cũ dic: Ipse tãq̃ spõsꝰ ⁊c. Passio cũ dic: Exultauit ⁊c. Ętna generatio:ibi: A sũmo cęlo egressio eiꝰ. Eq̃litas:⁊ ascẽsio:ibi: Et occursus eiꝰ ⁊c. Missio spũsciti:ibi: Nec ẽ q̃ se abscõdat a caloze eiꝰ. Dicto q̃ de p̃mis tribꝰ/subdit de q̃rto: c A sũmo cęlo.i. ab inuisibili maiestate patris: d Egressio eius.i. ęterna generatio. Itẽ/A sũmo cęlo.i.ab inuisibilitate diuinitatis:Egressio eiꝰ:ad susceptionẽ humanitatl:⁊ factꝰ hõ/supple descendit ĩ mundũ:deinde vsq̃ ad patibulũ:inde vsq̃ ad sepulchrũ:⁊ postea ascẽdit ĩ cęlũ. Vñ addit: e Et occursus eiꝰ.i.ascẽsio:q̃.s.q̃si hõ ascẽdit. f Vsq̃ ad sũmũ eiꝰ.i.vsq̃ ad ęq̃litatẽ patris. Vñ ipse dicit Joh.xvj.f. Exiui a pte ⁊ veni in mundũ/Ecce/a sũmo cęlo egressio eiꝰ. Iterũ relinq̃ mũdũ ⁊ vado ad patrẽ/Ecce/et occursꝰ eiꝰ vsq̃ ad sũmũ eiꝰ. Eccl̃s.j.a. Oriit sol ⁊ occidit/⁊ ad locũ suũ reuertit. Et ĩ eodẽ.b. Ad locũ vñ exeũt flumina reuertunt. Sz nota q cũ loquit de exitu:dic simplicit: Egressio eiꝰ:Cũ aũt loquit de regressu:dic: Et occursus eiꝰ:ac si esset motus velocioz: Velociꝰ enĩ mouet aliq̃d cũ ad ꝓpriũ locũ fert. Et sicut fons tantũ potest ascendere:quãtũ descẽdit:sic fons vitę q̃ ab ęq̃litate patris descendit/ad ęq̃litatem eius ascendit. Sed qz de spũsctõ ꝓmiserat: Joh.xvj.b. Si abiero mittã eũ ad vos: Ideo subiũgit: g Nec est qui se abscõdat a caloze eiꝰ. Hoc tũ ⁊ de bñficio ĩcarnationis passionisq̃ legit: Nec est qui se abscõdat a caloze eiꝰ.i.nõ est q̃ se possit excusare/quin eũ diligere debeat:q̃ tãtũ p eo fecit:sicut est filiũ dei incarnari vel crucifigi. Vel de missione spiritussancti potest sic legi: Nõ est q̃ se abscondat a caloze eiꝰ.i.a spũsctõ:quẽ post ascensionẽ in specie ignis misit ĩ mundũ apostolis. A q̃ nemo abscõdit:quia sic accensi fuerunt vt nemini parcerent/quin peccatũ arguerẽt: Scõm qõ dixit dñs Job.xvj.b. Cum venerit ille/ arguet mundũ de peccato/qõ fecit. De iusticia/quã nõ fecit. De iudicio/ qõ non timuit. Vñ Amos.j.d. Dit tã ignẽ in theman:et deuozabit ędes bosrę. Ignis est spũsctũs. Theman interpretat auster: qui est ventus calidus: et significat apl̃os/ ꝓpt velocitatẽ:de qua dictũ est supra: In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ ⁊c. et ꝓpt calozẽ charitatl. Bosra/interpretat munita: Et signat mundũ/qui est munitus ꝓtra deũ. Vñ Matth.xxj.a. Ite in castellũ qõ cõtra vos est. Et nota hic duos circulos. Unus est a cęlo ĩ terrã/in incarnatione:et iterũ a terra in cęlũ/ĩ ascensione. Aliꝰ iterũ a cęlo in terrã/in spũsctĩ missione: Ecce circulatio veritatis ⁊ bonitatis in spiritusancto.

✻ a Vt gigas:qui cęteros p̃cellit fortitudine.j.Regl. x.d. dicit q̃ saul altioz fuit omni populo ab humero ⁊ sursũ: qõ expositũ est supra scõo psalmo:in illo ꝗsu:Ego aũt ꝓstitutus sũ rex ⁊c. De fortitudine p̃dicatoris dr̃ Job.xxxix.c. Nunq̃d p̃bebis equo fortitudinẽ:Et Zach.vj.a. In quadriga q̃rta equi varij ⁊ fortes. Strenue. Vñ dicit: b Ad currendã viam. Prouerb.vj.a. Discurre/festina/suscita amicũ tuum. c A summo cęlo egressio eius. Hic notatur humilitas prędicatoris: vt non reputet a se habere qõ habet:sed a suummo cęlo: id est a deo.ij.Cor.iij.b. Non q̃ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis:sed sufficientia nostra ex deo est. Jacob.j.a. Omne datũ optimũ ⁊ omne donũ perfectũ/desursũ est descendẽs a patre luminũ. Deinde notat gratiarũactio cũ subiungit: e Et occursus eiꝰ vsq̃ ad summũ eiꝰ.s.p gratiarũactionẽ. Eccl̃s.j.b. Ad locũ vñ exeũt flumina reuertunt. Tertio charitas p̃dicatorl inuit cũ dicit: g Nec est q̃ se abscõdat a caloze eiꝰ:qz eiꝰ dilectio se debet extendere ad amicos ⁊ inimicos. Matth.v.g. Diligite inimicos vestros:bñfacite his q̃ oderũt vos. h Lex domini immaculata. Secunda pars:in qua ostendit septẽ dona quę deus dedit dando spm̃sctm̃. Primũ fuit lex:quã dedit quia iudex erat. Hiere.xxxj.f. Dabo legẽ meã in visceribus eoꝝ:⁊ scribã eã in cozde eoꝝ. Hoc aũt missione fecit quinq̃gesimo die a pascha:sicut q̃nq̃gesimo die post exitũ de ęgypto data est lex.

Doualiter.

Ps.a.

Allegorice.

Et cõmendat legẽ mltiplicit. Primo ab auctoze:ibi: Dñit: nõ hominũ. Esa.x.a. Uę qui condũt leges iniq̃s. Bersi. ad Eugeniũ papã: Tu pastoz ⁊ episcope animarũ/qua mente obsecro sustines coram te silere legẽ dñi immaculatam/conuertentem animas:⁊ garrire leges/immo lites ⁊ cauillationes/subuertentes iudiciũ:Leuitl.xix.d. Ego dñs:custodite leges meas. Secundo:quia liberat a macula peccati: Vñ dicit: Immaculata. Job.xv.a. Jam vos mundi estis propter sermonem quẽ locutus sum vobis. Tertio:qz conuertit hominẽ ad deũ:ibi: i Conuertẽs aias. Threñ. j.e. Cõuertit me retroꝝsũ. Sicut Augꝰ conuersus est legendo epistolas pauli. Gregozius: Mira atq̃ ineffabilis virtus agnoscit/cũ superno amoze legentis animus penetrat.

Multiplex commendatio legis.

Lex dicit

Charitatl. Prouerb.xiij.c. Lex sapientl fons vitę.
Bal. vj.a. Alter alterius onera portate ⁊c.
Veritatl. Prouer.vj.c. Mãdatũ lucerna:⁊ lex lux.
Fomes peccati.s.lex membrozũ. Ro.vij. d. Video aliã legẽ in meis membris.
Quodcũq̃ pctm̃. Ro.vij.d. Mẽte seruio legi dei:
Mosaica. Heb.vij.c. (carne aũt legi peccati.
Lex neminem ducit ad perfectũ.
Naturalis. Ro.ij.b. Cũ gentes q̃ legẽ nõ habẽt/naturaliter ea quę legis sunt faciunt.
Nouũ testamentũ. Jacob.j.d. Si quis perspexerit in lege perfectę libertatis:⁊ p manserit in ea ⁊c.
Secundum donum.

Tria sũt necessaria eunti ĩ paradisum.

Secūdū donū/est testimoniū:ibi: a Testimoniū.i.p/
Ps.88. missū dei est: b Fidele. Ps. Quę pcedūt de labijs me/
Ps.144. is nō faciā irrita. Itē Ps. Fidelis dnis in omnib' ꝓbis suis.
Numeri.xxiij.c. Nō est de' q̄si bō vt mentiat. c Sapi/
entiā: de diuinis: d Prestās puul'.i.hūilib'. Matth.
xj.d. Abscōdisti hęc
a sapiētib': ꝛ reuelasti
ea puul'. Tertiū do/
nū/ē iusticię dei:ibi:
e Iusticię: quę sunt
de malis puniendis.
Ps. Cū accępero tē/
pus ego iusticias iudi
cabo. Et cōmēdat iu/
sticias dni: Primo ab auctoritate:ibi: f Dni: nō hois.
Greg'. Minuit vim flagelli/ęqtas ꝛ iustitia feriēt'. Dni: nō
hois: Quia sicut dicit Esa.lxiij.c. omnes iusticię nrę sunt si/
cut pannus menstruatę. Menstrua/sūt fluxus sanguinis fm
cursū lunę: Et iusticię hoim fiunt fm cupiditates terrenas.
Scdo a rectitudine:ibi: g Recte. Esa.xxvij.b. In mē/
sura ꝓtra mēsurā: cū abiecta fuerit iudicabit eam. Tertio ab
effectu: q̄ generāt lęticiā in corde iusti/qn̄ in malos exercet:
Ps.57. ibi: h Lętificantes corda. Vnde Ps. Lętabit' iustus
cū viderit vindictā. Itē lętat' iustus: qn̄ in seipso exercet iu/
sticia dei. Job.vj.b. Hęc mihi sit ꝓsolatio vt affligēs me do
lore nō parcat. Quartū donū ē p̄cęptū: qd ē q̄ntū ad agē/
da bona:ibi: i Pręcęptū dni. Nota q̄ iusticię dicit
pluraliter: p̄cęptū singulariter: q̄ iusticia fit ꝛ bonis ꝛ ma/
lis. Et diuersimode: q̄ bonis saluatio: malis ex o damnatio.
Sz vnū p̄cęptū dat' omnib' cōmuniter ꝛ eodē mō.s. p̄cęptū
charitat'. Et cōmendat simulit illd ab auctore cū dicit: k
Dni. Ab aptiōe/cū dicit/ l Lucidū: vt sic itelligat' ab
omnibus. Et ꝓpter hęc/p̄cępta scripta fuerunt in tabulis la/
pideis: Exo.xxxiij.a. Et Deut.xxx.c. Iuxta te est sermo
valde i ore tuo. Tertio ab effectu:ibi: m Illuminans
Ps.118. oculos. Ps. A mandatis tuis intellexi. Prouerb.vj.c.
Mādatū lucerna ē/ꝛ lex lux. n Oculos. Oculū cogniti/
onis ꝓtra ignorantiā: Et oculū amor' ꝓtra concupiscentiā.
Nos illuminat scriptura per sapientiā ꝛ virtutem.j. Cor'.
j.d. Christū dei virtutē ꝛ dei sapiētiā. Quintū donū/ē ti/
mor: De q̄ dicit: o Timor domini. Matth.x.d. Mo/
lite timere eos qui corpus occidunt ꝛc. Eccs.vlt'.d. Deum
time. Notandū ꝗ q̄ multiplex est timor:

Naturalis/quo timet homo ꝓpassiōe. Mar.xiiij.d. Cępit
iesus pauere ꝛ tędere: Hoc quantū ad ꝓpassionem: ideo
dicit cępit.
Humanus/hic eligit peccare ne lędat' i corpe. Esa.lj.d. Quis
tu vt timeas ab homine mortali: Et Matth.x.d. Molite
Mundanus/et iste eligit (timere eos q̄ corpus occidūt.
peccare ne lędat' in possessione. Luc'.xij.d. Molite timere
pusill' grex: q̄ cōplacuit pāi vō dare vobis regnū: ven/
Seruilis: vbi timet pęna ꝛ nō amat (dite quę possidet'.
iusticia: pęna.s.spūalis. Ro.viij.c. Nō em̄ accępist' spm̄
Initialis: ꝛ hic amat p̄ncipalit' (seruitut' itex i timore ꝛc.
iusticia: secūdario aūt timet pęnā.j. Job.iiij.d. Perfecta
Filialis ꝛ castus. Filialis (charitas foras mittit timorē.
ad patrē: Cast' ad spōsū. De q̄ Job.xxvj.c. Colūnę cęli
cōtremiscūt/ꝛ pauēt ad nutū eius. Et hic tripliciter varia/
tur. Est em̄ timor separationis: timor offensę: timor reue/
rētię: Hic sol' erit in patria. Hic aūt agit' de filiali timore.
Et cōmēdat timorē p̄mo ab auctore:ibi: Dni. Scdo ad effe
ctu:ibi: Sctūs. Tertio a pmanētia:ibi: Permanet in sę
culū sęc'l'.i. sine fine: q̄tū ad ei' fructū vl' reuerētiā: q̄ loco
timor' erit i futuro: Hoc em̄ de timore alio nō pt dici. Et i h
versu excludit multos timores. Cū dicit p̄mo/ Timor dni:
excludit timorē naturalē ꝛ humanū ꝛ mundanū: qui nō sunt
dni: sed mūdi vl' carnis. Cū addit/ p Sāct': excludit fer/
uilē: q̄ nō est sanct'. Cū dicit/ q Permanēs: excludit ini/
tialē: qui nō pmanet: sed tm̄ timor castus vel reuerentię. Et
q̄ sit sanctus et permanēs/habet Eccl'.j.b. Timor dni sci/

a testimoniū dni fidēle: sapiē/
b tiā ꝗstās paruulis. Iusticię
c dni rectę lętificantes corda:
d p̄cęptū dni lucidum/illumi/
e nās oculos. Timor dni san/
f ctus pmanēs in sęculū sęcu
g lū: iudicia dni vā/ iustificata
h in ꝓsemetipsa. Desiderabi/
i lia sup aurū ꝛ lapidē pciosū
k multū: ꝛ dulcioza sup mel ꝛ

entię religiositas/Ecce scitas. Et sequit' eodē.c. Rami eius
longeui/Ecce pmanētia. Sextum donū/est iudicium dni.
Vnde dicit: r Iudicia dni: vt flagella ad corrigendum:
beneficia ad ꝓsolandū: pręmia iustorū: supplicia reprobōrū:
Omnia fm merita singulorū: sunt s Vera: quia nullum
fallunt: ꝛ omnia coo/
perant in bonum bo/
nis. Esa.xj.a. Nō fm
visionem oculorū iu/
dicabit: neq̄ fm au/ Alt. tidipsum
ditū auriū arguet: sed
iudicabit in iusticia
pauperes ꝛc. Pro/
uerb.xvj.b. Pondus
Cōmendatio iusticie.
ꝛ stathera iudicia dni. In stathera dei sunt duo genera ho/
minū appensa.s. boni ꝛ mali. Istis elatis alij deprimuntur.
Modo mali eleuant': boni deprimunt'. In futuro econtra/
rio: boni eleuabūtur in cęlum: mali deprimunt' in infernum.
Matth.xxv.d. Ite maledicti ꝛc. Venite benedicti ꝛc. Ja/
cob.j.a. Omne gaudiū existimate fratres mei ꝛc. Ibi Glo.
Ne indignemini si mali in mundo florent ꝛ vos patimini:
quia non est christianę dignitatis in temporalibus exaltari/
sed potius deprimi. Mali nihil habent in cęlo: vos nihil in
mundo: Sed spe illius boni ad q̄d tenditis/quicq̄d in via cō/
tingat/gaudere debetis. Ro.xj.c. Vide bonitatē ꝛ seuerita/
tem dei: in eos quidē qui ceciderunt/seueritatē: in te autem
bonitatem dei/si permanseris in bonitate. t Justifica/
ta in semetipsa.i. incōmutabiliter: vel nō egentia testimo/
nio alioꝝ/vt iusta esse probent'. Notandū in hoc versu q̄ Multa debent
multa nobis debent incutere timorē. Primū est/ passiones nobis incutere
sanctoꝝ. Prouerb.xj.d. Si iustus i terra recipit: quāto ma/ timorem.
gis impius ꝛ peccator: Et Hiere.xlix. c. Ecce quibus non
erat iudiciū vt biberent calicē: bibentes bibent: ꝛ tu quasi in/
nocens relinqueris: Nō eris innocens: sed bibens bibes.
Secundū est passio ipsius christi. Zach.xiij.c. Framea sus/
citare super pastorē meū ꝛ super virū cohęrentē mihi: dicit
pater de filio: qui cohęret ei per identitatem essentię. Fra/
mea est passio. Luc'.xxiij.e. Filię hierusalē nolite flere sup
me: sed super vosipsas flete ꝛc. Et post subiungit: Si i viridi
ligno hęc faciunt: in arido quid fiet: Tertiū est obsidio de/
monū. Job.xix.b. Obsederunt in gyro tabernaculū meū.j.
Pet'.vlt'.b. Aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens
circūit quęrens quem deuoret. Quartū est consideratio di/
stricti iudicij dei: vbi nulli parcet'. Prouerb.vj.d. Zelus ꝛ
furor viri nō parcet in die vindictę ꝛc. Job.xxvj.c. Colū/
nę cęli ꝓtremiscunt. Ps. Non intres in iudiciū cū seruo tuo Ps.142.
dne. Quintū est incertitudo status. Eccs.ix.c. Nescit homo
an amore an odio dignus sit. Sextum est incertitudo finis.
Eccs.ix.a. Nescit homo finem suū. Septimū est conside/
ratio inferni. Esa.xxj.a. De terra horribili visio dura nun/
ciata est mihi. Job.xxj.a. Ego q̄ recordatus fuero perti/
mesco: ꝛ pcutiet carnē meā tremor. v Desiderabilia
ꝛc. Quattuor dicit de iudicijs dei.s. q̄ sint/vera/ iustifica/ Judicia dei
ta/desiderabilia/dulcia. Quia sunt vera/ideo q̄renda: Quia q̄druplicia.
iustificata/ideo timenda: Quia desiderabilia/ideo diligen/
da: Quia dulcioza/ideo gustāda. Dicit ḡ q̄ sūt desiderabi
lia sup aurū et lapidē pciosū multū: ad lr̄az: q̄ inter
res mundanas pciosissima sunt. v Et dulcioza super
mel et fauū: quę inter omnia dulcia dulcissima sunt. Sed
hoc nō cuilibet/sz cordi ꝛ palato bn̄ disposito: Qui em̄ res
mundi diligit/ista nō desiderat. Cui carnalia sapiunt/nō vi/
dent' hęc dulcia/s amara. Vnde dicit Aug'. Palato nō sano pę
na est panis: q̄d sano est suauis: Et oculis ęgris odiosa ē lux:
q̄ puris est amabilis: Ita iusticia tua displicet iniquis. Per
ista q̄ttuor.s. aurū/lapidē pciosū/mel/fauū: oia mūdi deside/
rabilia intelligunt'. Nā p aurū/diuitię seculares: per lapidē
pciosū/mūdani honores: Per mel ꝛ fauū/delitię carnales.
Cum ergo his ꝓpheta pręferat iudicia domini/omnibus
pompis mundi pręfert ea. Et merito pręferunt' illis iudicia
domini: Nam in custodia eorum est delectatio maior omni

voluptate carnali

voluptate carnali/etiã in ꝑsenti: ⁊ pro custodia eorũ erit in futuro gloria ęterna. Prouerb. iij. b. Beatus vir qui inuenit sapientiã/⁊ qui affluit prudentia: melior est acquisitio eius negociacione auri ⁊ argenti: ꝑmi ⁊ purissimi fructus ei⁹: pre/ciosior ẽ cũctis opib⁹ sapiẽtia: ⁊ oia q̃ desiderant nõ valẽt ei cõparari. Sequitur:

Al. †Nam et. Al. †custodiendo ea

a ¶ Eteni seru⁹ tu/us. q. d. probatio q̃ sunt dulcioza sup mel ⁊ fauum palato sano: quia seruus tuus: qui. s. habet palatum bene dispositũ/cui nõ sapiunt mundana seu carnalia: b ¶ Custodit ea: Qd̃ nõ faceret nisi essent dulci/cioza mundanis ⁊ carnalibus. Seru⁹ dei nõ est/ cui ista non sapiunt: Mã ipse dicit Matth. xvj. d. Qui vult venire post me/abneget semetipsũ. Venire. s. post me/sicut seru⁹ post dominũ. Unde: Qui mihi ministrat me sequatur. Abnegare semetipsũ/est abnegare omne quod in mundo est. De quo. j. Joh. ij. c. Omne quod in mundo est/concupiscentia carnis est: ⁊ concupiscentia oculorũ/⁊ superbia vitę. Itẽ ille se abnegat: q̃ i suo corpe se abnegat p tormẽta ⁊ afflictiões: et h̃ ꝑcupiscentiã carnis. Et h̃ dr de corpe christi: Gal. v. d. Qui aũt sunt christi: carnẽ suam crucifixerũt cũ vitijs ⁊ concupiscentijs. Abnegat semetipsũ: qui corpus abnegans/etiã mũdum contemnit: ꝓtra concupiscentiam oculorũ. Et qui regnum mundi contemnit/habebit regnũ dei: quod non est de hoc mundo. Matth. v. a. Beati pauperes spiritu: quoniã ipsorũ est regnum cęlor. Abnegat autẽ semetipsum: qui carnem macerans ⁊ mundũ contemnens/etiã proprię voluntati abrenunciat: quod est contra superbiã vitę: Et talis fit cõformis imagini filij dei. Ro. viij. f. Conformes fieri imagini filij dei. Talis est seruus dei: qui ipsius iudicia custodit: Et merito: Quia c ¶ In custodiendis illis retributio multa: Nõ solũ i futuro: sm illd Sap. iij. a. In paucis vexati: in multis bene disponetur: sed etiam in pręsenti. Uñ non dicit: pro custodiendis: sed/in custodiendis: id est dum custodiunt in hac vita: quia quanto quis magis custodit: tanto minus trepidat ⁊ magis gaudet. Greg⁹. Tã/to minus añ iudicem trepidat: quanto in bonis actibus solidius stat. Gaudet quippe qr ei seruit/cui seruire regnare est. d ¶ Delicta quis intelligit. Tertia pars: in qua se petit purgari a vitijs. Et sic potest continuari pręmissis. Dico q̃/seru⁹ tuus custodit ea: Sed quis scit quis in veritate sit seruus: Quia qui facit peccatum/seruus est peccati: Joh. viij. d. Et ita non est seruus dei. Sed nescitur quis faciat peccatum: Quia/ delicta quis intelligit: q. d. nul⁹ omnia. Et est peccatũ in cõmissis: Delictum ꝓ in omissis: Et h̃ difficil⁹ ẽ itelligere: Propterea dicit Job. ix. d. Uerebar omnia opa mea. Et dicit Glo. etiam bona. Quia vt dicitur ibi in Glo. in bonis operibus duo timenda sunt: desidia ⁊ fraus. Desidiam facit minor amor dei: Fraudem facit proprius amor sui: dum pro bene actis/tacita humani cordis gratia/vel fauoris aura/vel quęlibet res exterior desideratur. Et sic patet q̃ etiã bona faciendo incidit homo in delictum. s. in omissionem: Uel diligentię debitę p desidiam. Hiere. xlviij. b. Maledictus qui opus dei negligenter facit: Uel intentionis rectę. Matth. vj. c. Si oculus tuus fuerit nequã: totũ corpus tuũ tenebrosum erit. Et si bona faciendo incidit in delictum: multo fortius bona dimittendo et mala agendo. Et ideo difficile vel impossibile est delicta intelligere. Et ideo bene quęrit: Delicta quis intelligit: ¶ Nota q̃ quis quandoq̃ remouet vniuersitatem: vt hic. Quãdoq̃ notat raritatem: vt Matth. xxiiij. d. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudens. q. d. rari. Quandoq̃ singularitatẽ: vt Job. xiiij. a. Quis potest facere mundũ de immundo conceptũ semine: Quãdoq̃ admirationẽ. Uñ Esa. lxiij.

Differẽtia inter pctũ ⁊ delictũ.

Nota h̃ nomen q̃s diuersimode accipitur in scriptura.

a fauũ. † Etẽm seru⁹ tu⁹ custo/b dit ea: i † custodiẽdis illis re/c tributio multa. Delictã q̃s/d intelligit: áb occultis meis/e munda me: ⁊ áb alienis pár/f ce seruo tuo. Si mẽi nón fu/g erint † dominati tũnc imma/h culatus ero: ⁊ emũdabor/i a delicto † maximo. Et erũt/k vt complaceãt eloquia oris/l mei: ⁊ meditatiõ cordis mei/m in conspectu tuo semp. Dõ/n mine adiutor meus: ⁊ rẽdẽ/o ptor meus.

Al. † magnor

a. Quis est iste qui venit de edom/tinctis vestibus de bosra? Quandoq̃ dubitationem. Job. j. c. Quis es: vt demus responsũ his q̃ miserũt nos? Et qr nul⁹ omnia delicta ĩtelligit: Ergo O dñe/ e ¶ Ab occultis meis munda me. Instruimur h̃ vt orem⁹ p pctis nr̃is oblitis vel ignorat. Uñ dicit Aug⁹. Pt⁹ dñs pie petẽtib⁹/ aut pctã dimittit/aut oblita ad memoriã reducit. Delicis/dicit. i. ex me, pueniẽtib⁹: ⁊ ñ ex alio. Quo genere peccauit diabolus. f ¶ Et ab alienis: q̃. s. suggestione diaboli vl hominis fiunt. Quę dicũt aliena: qr ꝑmo sũt illi⁹ q̃ suggerit: Scdo efficiũt illi⁹ cui suggerit/si ꝓsentiat. Quo genere peccauit adã. Ps. Declinãtes aũt i obligatiões adducet dñs cũ opantib⁹ iniqtatẽ. g ¶ Parce seruo tuo: Tu cui ꝓpriũ est misereri sp ⁊ parcere. Qd̃ facit dñs i custodiendo/ne labamur: vel lapsis idulgendo pctm̃. Seruũ aũt se vocat: vt dñm ad misericordiam ꝓuocet: Sic ⁊ fili⁹ pdig⁹ Luc. xv. d. dicit: Jam nõ sũ dignus vocari filius tuus ꝛc. Et his duobus generibus comprehendunt omnia peccata. Deinde ostendit modũ liberationis ⁊ mundationis/quã petit: scz si peccatum mortale nõ dominet ei. Unde subdit: h ¶ Si mei: genitiue: i ¶ Non fuerint dominati/dęmones vl peccatores. i. peccata: Scõm qd̃ alibi dr: In matutino interficiebam omnes peccatores terrę. i. omnia peccata. Uel/dominata/sm aliam litteram. s. aliena peccata vel delicta. k ¶ Tunc imaculat⁹ ero. Et nota q̃ nõ dicit: Si me nõ inuasserint vel temptauerint: sed/Si mei nõ fuerint dominati: quia vt dicit Aug⁹. temptatio cui non consentit nõ est peccatũ/sed materia exercendę virtutis. Si ergo ita/ nõ fuerint dominati/vel dñata: vt dictũ est: Tunc immaculatus ero: quia si econtrario/maculatus ero. Job. xxxj. a. Si secutus est oculus meus cor meũ/⁊ manibus meis adhęsit macula? l ¶ Et emundabor a delicto maximo. i. a peccato superbię: quo peccauit diabolus: qui ꝑmo per superbiã deũ dereliquit. Et ideo dicitur delictũ/quasi a delinquente factũ. Et dicitur maximũ: quia recte opponit deo. Esa. xlij. b. Gloriam meã alteri nõ dabo. Superbia autẽ sibi vendicat gloriã ⁊ honorem. Et ideo. j. Pet. v. b. dicitur: Deus superbis resistit/humilibus autem dat gratiam. m ¶ Et erũt vt cõplaceant: q̃si si ita imaculatus ⁊ emũdatus fuero: tunc ero dign⁹ tanta sacramenta referre ⁊ te laudare. Et hoc est: Et erũt vt cõplaceant. i. talia/vt bñ cõplaceant deo/ n ¶ Eloqa oris mei. Uñ Cant. ij. d. cum debuit dicere: Sonet vox tua in auribus meis: pręmisit: Ostende mihi faciẽ tuã: si. s. est imaculata: Quia nõ est speciosa laus in ore pctõris: Eccj. xv. c. Sic ecõtrario dicitur: Peccatori dixit de⁹: quare tu enarras iusticiã meã? ¶ Per cõplaceãt/duo notant. s. placentia in spũ ⁊ veritate. Job. iij. d. Oportet adorare i spiritu ⁊ veritate. j. Job. iij. d. Nõ diligamus verbo neq̃ lingua: ꝗ opere ⁊ veritate. Vl com/placeant. i. simul deo placeãt ⁊ hoibus. Uñ Eccj. xlv. a. Dilectus deo ⁊ hoibus moyses. i. assumptus de aq̃s peccator. Et labia esaię mũdata sunt añq̃ a dño mitteretur/vl a ꝓpho audiret. o ¶ Et meditatio. Quasi ex mũdicia nõ solũ sequit actio p̃dicandi: ꝗ ⁊ vacatio ꝓtẽplandi. Et meditatio cordis mei in ꝓspectu tuo sp: et actiuę ⁊ passiue. Et qr deũ ꝓspicit: sm illud: Beati mũdo corde: qm̃ ipi deũ videbũt: Matth. v. a. Et a deo ꝓspicit: Quia oculi dñi sup iustos. p ¶ Dñe adiutor. q. d. merito ẽ meditatio cordis mei in ꝓspectu tuo: Quia O dñe/tu es adiutor me⁹: ad bonũ faciendũ. Scõm h̃ dicit alibi: Leuaui oculos meos in montẽ: vñ veniet auxiliũ mihi. Nec solũ adiutor in bono: sed q ¶ Et redemptor me⁹/a malo: sm illud Esa. xliij. d. Reuertere ad me: qr redemi te.

Eraudiat te ꝛc.

Ps. 124.

Ps. 100.

Esa. 6. c.

Ps. 55.

Ps. 120.